Literatura catalana

Gabriel Ferrater i poesia de postguerra (lectures anteriors)

Solucions · 15 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2010 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 3 (Opció B)

3) Comenteu el següent poema titulat “Demà serà una cançó”, de *Llibre de meravelles*, de Vicent Andrés Estellés.Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los per separat ni en el mateix ordre, però sí formant part d’un únic discurs sense diferenciar els apartats):

a) la contextualització del poema en l’obra de l’autor i la seva època. Així com el tema fonamental del poema i com es desenvolupa;
b) l’anàlisi formal del poema: mètrica, rima, si s’escau, figures, etc.
c) unes conclusions que relacionin el desenvolupament del tema amb els recursos lingüístics i literaris que s’hi empren.

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d’argumentació i anàlisi, l’ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Demà serà una cançó

Ab dol, ab gauig, ab mals, ab sanitat
PERE MARCH

Animal de records, lent i trist animal,
ja no vius, sols recordes. Ja no vius sols recordes
haver viscut alguna volta en alguna banda.
Felicitat suprema, l'hora d'escriure els versos.
No els versos estellats, apressats, que escrivies,
sinó els versos solemnes -¿solemnes?- del record.
Et permets recordar amb un paisatge i tot:
les butaques del cine, el film que es projectava,
del que no vàreu fer gens de cas, està clar:
i evoques l'Albereda, les granotes del riu,
les carcasses obrint-se en el cel de la fira,
tota València en flames la nit de Sant Josep
mentre fèieu l'amor en aquella terrassa.
Animal de records, lent i trist animal,
ara evoques i penses la carn fresca i suau
per on les teves mans o els teus besos anaven,
la glòria d'unes teles alegres i lleugeres,
els cavallons de teules rovellades, la brossa
que creixia, adorable, de sobte, entre les teules.
Animal de records, lent i trist animal.

L'alumne/a ha de tractar, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en la pregunta. La puntuació quedarà determinada per si:

a) sap contextualitzar el poema com a part del Llibre de meravelles, un dels quatre llibres que l'autor publicà el 1971, moment a partir del qual s'inicià el boom que suposà la seva irrupció en el panorama dels poetes en llengua catalana de l'època. Cal que faci referència, també, al tema del poema mitjançant les referències pertinents a les reflexions del jo poètic i a les tres parts en què es pot dividir el text.

b) descriu els aspectes formals del text comentant que es tracta d'un poema format per vint alexandrins blancs, compostos per dos hemistiquis de sis síl·labes cadascun. En tot cas si es produeix alguna rima assonant al llarg del poema s'ha de considerar com a fruit de la irregularitat. Es valorarà l'atenció a qüestions del còmput vocàlic: elisions, sinalefes, encavallaments, fidelitat al registre col·loquial (p.e. "València" (vers. 12) i "glòria" (vers. 17), que aquí són mots plans)

c) extreu unes conclusions que estableixin la relació entre el contingut del poema i els elements formals que s'hi troben. Pot fer referència a la citació de Pere March que pertany al poema "Al punt que hom naix, comença de morir" en el qual el tòpic tempus fugit i la presència constant de la mort són temes recurrents com en l'obra d'Estellés. Seríem així davant d'un discurs poètic en el qual el jo poètic, que s'atança a la cinquantena, tot utilitzant el recurs d'adreçar-se a la segona persona, recorda els moments de passió amorosa de la seva joventut. El poeta adult constata d'una manera eufemística que en el present ja no viu sinó que recorda, com un "animal de records". Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

2. PAU 2010 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

1) Relacioneu aquestes paraules de Joan Fuster amb algunes característiques de la poesia de Vicent Andrés Estellés:

<<"Fins que l'Estellés, un dia, tira al dret, i li "surt" –li "ix"– un vòmit de llengua, d'"idioma" reduït a imminències incontrolables, glopades de mots directes, que ens reconciliaven amb la veritat. Que ens reconciliaven amb la "veritat", amb minúscula, de la nostra vida "en valencià">>.
[3 punts]

L'alumne/a ha de desenvolupar el tema a partir de la lectura que hagi fet de l'antologia d'Estellés. Hauria de plantejar, juntes o per separat, les tres qüestions següents: la loquacitat del poeta de Burjassot en relació amb el "vòmit de llengua". Hi podria afegir també que aquesta loquacitat s'adapta millor a les tirallongues de versos que no pas a les formes tradicionals; el gust de Vicent Andrés Estellés per reflectir la vida quotidiana dels estrats més populars de la societat. Podria dir també que l'ús de les minúscules en els seus poemes tindrien la càrrega subversiva de contravenir les convencions; la incorporació definitiva del valencià en la seva poesia, una llengua on caben tant els dialectalismes i col·loquialismes del llenguatge popular de l'Horta valenciana com els cultismes més exclusius del registre literari. Cadascun d'aquests tres aspectes es valorarà amb 1 punt.

Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb referències a alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

3. PAU 2010 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció B)

2) S'ha dit que l'obra de Vicent Andrés Estellés fa pensar en una dèria per contar-ho tot, que en el poeta apareix una fúria per la catalogació de les coses. Com es manifesten aquests aspectes en la seva poesia?
[2 punts]

L'alumne/a haurà de tractar, per separat o conjuntament, les dues idees següents): les llargues tirallongues de versos d'alguns dels seus poemes; el fet que qualsevol aspecte de la realitat sigui per a ell un motiu poètic possible.

Cadascun d'aquest dos aspectes es valorarà amb 1 punt.

Es pot valorar també la inclusió d'altres qüestions, a banda de les esmentades, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació –per exemple el recurs a l'enumeració que empra Estellés en algun dels seus poemes. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

4. PAU 2010 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

1) Digueu quins són els temes més repetits en els versos de Vicent Andrés Estellés, com els desenvolupa, des de quina perspectiva, etc. Exemplifiqueu-los en algun dels poemes de l'antologia.
[3 punts]

L'alumne/a ha de tractar, en conjunt o separadament, els tres temes que Estellés desenvolupa amb més freqüència en la seva poesia: l'amor, el sexe i la mort.

Cadascun d'aquests tres temes s'avaluarà amb 1 punt..

Es pot valorar també la inclusió d'altres qüestions –la societat valenciana de la postguerra i, doncs, València, la situació personal del poeta, la seva pobresa, la malaltia–, a banda de les esmentades, sempre que n'estigui ben argumentada la incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 3 punts que val la pregunta.

5. PAU 2009 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 2 (Opció A)

2) Quin és el paper del llenguatge col·loquial en la poesia de Vicent Andrés Estellés? Aporteu exemples de la vostra lectura i expliqueu com apareix en el conjunt de la seva obra poètica.
[2 punts]

L'alumne ha de comentar, per una banda, l'aspecte vinculat a la reacció contra un context oficial franquista, victoriós i arcaïtzant, en què pot citar la paròdia de les èglogues de la cultura oficial franquista. Per l'altra banda ha d'explicar la dignificació del llenguatge popular i, naturalment, la defensa d'un idioma —el català parlat a València— arraconat pel franquisme. Cadascun d'aquests dos aspectes es valorarà amb 1 punt.
Si l'alumne/a complementa la seva resposta de manera correcta i coherent amb referències a alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, com ara la del llenguatge col·loquial usat estilísticament com una forma nova d'expressió (en poemes com «Res no m'agrada tant», entre d'altres), però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 2 punts.

6. PAU 2009 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció B)

3) Comenteu aquest text, del *Llibre de meravelles* (1971) de Vicent Andrés Estellés, tenint en compte, sobretot, els següents aspectes (no cal tractar-los per separat ni per l'ordre que presenten):

a) la forma del poema —la mètrica, les repeticions, la narrativitat, els temps verbals— en relació amb el tema que expressa el poema;

b) la relació que es pot establir entre l'amor de lluny de la citació de l'inici, de Jaufré Rudel, amb la mena d'amor expressat en el poema. Podeu relacionar-ho amb la sensualitat, l'obsessió, la impossibilitat...;

c) l'època concreta que retrata el poema. Quin sentit té per a vosaltres la referència al poeta Ausiàs March? I per al poeta?

[3 punts pel contingut; 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

NO ESCRIC ÈGLOGUES

Irats e gauzens me'n partray
s'ieu ja la vey, l'amor de lonh
JOFRE RUDEL

No hi havia a València dos cames com les teues.
Dolçament les recorde, amb els ulls plens de llàgrimes,
amb una teranyina de llàgrimes als ulls.
On ets? On són les teues cames tan adorables?
Recórrec l'Albereda, aquells llocs familiars.
Creue les nits. Evoque les baranes del riu.
Un cadàver verdós. Un cadàver fosfòric.
L'espectre de Francisco de la Torre, potser.
No hi havia a València dos cames com les teues.
Llargament escriuria sobre les teues cames.
Com si anasses per l'aigua, entre una aigua invisible,
entre una aigua claríssima, venies pel carrer.
La carn graciosa i fresca d'un cànter de Serra.
I jo t'evoque dreta sobre les teues cames.
Carregaven els hòmens els ventruts camions.
Venien autobusos de Gandia i Paterna.
Eixien veus dels bars, l'olor d'oli fregit.
Tu venies solemne sobre les teues cames.
Oh la solemnitat de la teua carn tendra,
del teu cos adorable sobre les llargues cames!
Carrer avall, venies entre els solars, els crits,
els infants que jugaven en eixir de l'escola,
la dona arreplegava la roba del terrat,
l''home recomponia lentament un rellotge
mentre un amic parlava dels seus anys de presó
per coses de la guerra, tu venies solemne,
amb més solemnitat que el crepuscle, o amb una
dignitat que el crepuscle rebia de tu sola.
Tota la majestat amada del crepuscle.
No hi havia a València dos cames com les teues,
amb la viva alegria de la virginitat.
Sempre venies, mai no arribaves del tot,
i jo et volia així, i jo ho volia així:
nasquí per aguardar-te, per veure com venies.
Inútilment recórrec els crepuscles, les nits.

Hi ha els hòmens que carreguen lentament camions.
Hi ha els bars, l'oli fregit, les parelles d'amants.
Jo recorde unes cames, les teues cames nues,
les teues llargues cames plenes de dignitat.
No hi havia a València dos cames com les teues.
Un cadàver verdós, un cadàver fosfòric
va tocant les anelles, va preguntant per tu.
Es desperta Ausiàs March en el vas del carner.
Jo no sé res de tu. Han passat segles, dies.
Inútilment recórrec València. No escric Èglogues.

Els tres punts corresponents al comentari de contingut es poden assignar si l'alumne/a tracta, per separat o conjuntament, els aspectes especificats en les preguntes (a raó d'1 punt per cadascun d'ells), és a dir si:

a) explica els sentits de les repeticions, el to retòric (és un poema per ser declamat en veu alta), en el sentit que expressen un amor impossible, només recordat, probablement enyorat. Ha de fer notar la narrativitat, en el sentit d'història contada amb emoció en el context i l'espai de postguerra —especial èmfasi en els treballadors— i amb una certa loquacitat desfermada prou evident.

b) comenta l'amor expressat en el poema a partir de les imatges que susciten la visió «de dos cames com les teues» i n'assenyala la impossibilitat relacionant-ho amb l'amor de lluny, entès aquest com una recreació merament mental. Pot suggerir que el poema té ressons cinematogràfics —una de les passions de l'Estellés jove i ha de notar la sensualitat en certes comparacions (el cànter de Serra) i, finalment, ha d'incidir en el retrat d'una societat concreta: la València veïnal de postguerra.

c) associa la referència a March amb la reivindicació nacional d'un idioma culte i/o amb l'amor apassionat i vital que expressa la poesia marquiana. En tot cas, n'ha de subratllar l'aspecte de model a imitar, en especial, per a la biografia (cosa que es veu en el poema «Ací»).

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en els enunciats, però que hi és tanmateix pertinent, se li pot assignar per aquest concepte fins a 1 punt, amb el benentès que aquest es comptarà dins els 3 punts assignats al contingut de la resposta.

7. PAU 2009 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció A)

2) La poesia de Vicent Andrés Estellés pot ser entesa com el retrat literari d'un temps i d'un país —la postguerra i el País Valencià— en una represa de la poesia al País Valencià després de segles de silenci. Com és aquest retrat i contra què reacciona?
[2 punts]

La pregunta és prou àmplia perquè l'alumne/a pugui desenvolupar aspectes ben diversos (cadascun dels quals es pot valorar, a tall orientatiu, amb 0,5 punts). Ara bé, hauria de fer referència especialment a la reacció contra un context polític de postguerra franquista i a la vindicació dels escriptors valencians del segle XV i hauria de subratllar tots els aspectes de repressió lingüística, cultural i fins sexual que, per oposició, surten expressats en els poemes d'Andrés Estellés.

També pot comentar l'orgull de ser pobre, el gust per l'idioma propi, la vulgaritat com una provocació, l'erotisme com una força de llibertat... O, fins i tot, la crema de la casa de Joan Fuster com una forma de censura feixista,

Es pot valorar també la inclusió d'altres aspectes, a banda dels esmentats, sempre que estigui ben argumentada la seva incorporació. La puntuació, en tot cas, no excedirà mai els 2 punts que val la pregunta.

8. PAU 2007 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

Pregunta 1
La pregunta val 3 punts, que es distribueixen segons s'especifica en cada cas. No es tracta que l'alumne/a resolgui la qüestió amb respostes puntuals, sinó que elabori la seva resposta en forma de tema.

9. PAU 2007 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció B)

Pregunta 3
El comentari de text es valora amb 5 punts, distribuïts de la següent manera: 3 per a l'avaluació dels continguts, i 2 pels aspectes metodològics del comentari.

–Avaluació dels continguts (3 punts): el comentari de l'alumne/a no cal que se centri exclusivament en els aspectes assenyalats en l'enunciat, però els ha de tenir en compte; per tant, cada un d'aquests que no trobi resposta en el desenvolupament de l'alumne no sumarà la puntuació que li correspon. Això no obstant, si desenvolupa correctament i de manera coherent algun altre aspecte del text proposat, no indicat expressament en l'enunciat, per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, sense sobrepassar mai els 3 punts.

–Aspectes metodològics del comentari (2 punts): es tracta d'avaluar la capacitat d'argumentació, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la capacitat expressiva que demostri l'alumne/a i, en general, els aspectes propis de la redacció.

Un dels dos punts s'assigna al que és pròpiament metodologia de comentari (capacitat d'anàlisi del text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). No cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc exigir-la. El que s'ha de valorar negativament és que prescindeixi de comentar pròpiament el text i es limiti a prendre'l com a pretext per a una acumulació innecessària d'idees o teories, encara que no siguin incorrectes si ens referíssim a d'altres fragments de l'obra o a l'obra en general.

L'altre punt s'assigna als aspectes de redacció del comentari: la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. Les indicacions anteriors no són més que una pauta, que el corrector sabrà utilitzar per a establir la puntuació entre zero i dos punts.

Reducció per errors de llengua
De la nota global de l'exercici es pot deduir fins a 1 punt si es detecten errors ortogràfics o gramaticals d'una certa entitat. No es tracta de deduir un determinat valor (0,1; 0,2...) per error, ni de sumar deduccions per la repetició d'un mateix error, sinó que la reducció ha de respondre a una valoració global dels errors comesos.

Com a pauta, es deduirà un punt si a l'examen hi ha errors greus de manera reiterada: b/v, h, frases agramaticals, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació...). Es deduirà mig punt si conté menys errors greus (fins a quatre o cinc) o si els que hi ha no es consideren tan greus (dièresis, determinats errors en l'ús dels relatius i dels pronoms febles, construccions dubtoses...). La suma de pocs errors greus i d'alguns errors lleus es penalitzarà amb un punt. No es descomptarà puntuació si s'adverteixen errors atribuïbles a lapsus o per la presència de poques errades lleus.

Si els errors d'aquest tipus fossin molt greus, o quantiosos, o impliquessin dificultats greus de comprensió, la reducció de la nota global pot arribar als 2 punts.

Quan s'apliqui una reducció de nota per aquests motius, s'assenyalarà al capdavall de la graella de puntuació dels exercicis.

Pautes de correcció de la prova

10. PAU 2007 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 2 (Opció B)

Pregunta 2
La pregunta val 2 punts. Es demana una explicació breu de la qüestió que s'hi formula, que és prou concreta. El que es valora, doncs, és l'adequació de la resposta a la pregunta plantejada. No es tracta de desenvolupar un tema general a partir de la qüestió formulada.

11. PAU 2006 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 2 (Opció A)

Pregunta 2
La pregunta val 2 punts. Es demana una explicació breu de la qüestió que s'hi formula, que és prou concreta. El que es valora, doncs, és l'adequació de la resposta a la pregunta plantejada. No es tracta de desenvolupar un tema general a partir de la qüestió formulada.

12. PAU 2006 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció A)

Pregunta 3

El comentari de text es valora en 5 punts, distribuïts de la següent manera: 3 per a l'avaluació dels continguts, i 2 pels aspectes metodològics del comentari.

- 3 punts per l'avaluació dels continguts. Els tres punts es poden assignar si l'alumne/a en el seu comentari tracta, per separat o conjuntament, els aspectes orientats en l'enunciat (a raó de 0,75 punts per cadascun d'ells), és a dir:
  - l'actitud del poeta, de denúncia social i compromís amb els obrers, la qual cosa li fa posar la poesia al seu servei;
  - la distinció entre els obrers, vistos pel poeta com els «herois d'aquesta història», encara que passin desapercebuts en la història oficial, i els amos, «els altres», que sí que consten en les cròniques;
  - les referències als espais: l'interior de la fàbrica («ferros i corretges», el soroll, la sirena) en oposició a l'exterior (ocells, arbres);
  - el llenguatge planer, quotidià però correcte, amb referències lèxiques precises del món fabril; l'ús dels noms propis dels treballadors, amb la qualificació que els segueix carregada de tendresa; l'ús emfàtic de la interrogació; l'ús del vers lliure, amb predomini del decasíl·lab,...

  El comentari de l'alumne/a no cal que se centri exclusivament en aquests quatre aspectes, però els ha de tenir en compte; per tant, cada un d'aquests que no trobi resposta en el desenvolupament de l'alumne no sumarà la puntuació que li correspon. Això no obstant, si desenvolupa correctament i de manera coherent algun altre aspecte del text proposat, no indicat expressament en l'enunciat, per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, sense sobrepassar mai la puntuació de 3 punts.

- 2 punts pels aspectes metodològics del comentari. Es tracta d'avaluar la capacitat d'argumentació, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la capacitat expressiva que demostri l'alumne/a i, en general, els aspectes propis de la redacció.

  Un dels dos punts s'assigna al que és pròpiament metodologia de comentari (capacitat d'anàlisi del text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). No cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc exigir-la. El que s'ha de valorar negativament és que prescindeixi de comentar pròpiament el text i es limiti a prendre'l com a pretext per a una acumulació innecessària d'idees o teories, encara que no siguin incorrectes si ens referíssim a d'altres fragments de l'obra o a l'obra en general.

  L'altre punt s'assigna als aspectes de redacció del comentari: la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

  No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. Les indicacions anteriors no són més que una pauta, que el corrector sabrà utilitzar prou per a establir la puntuació entre zero i dos punts.

13. PAU 2006 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Pregunta 1
La pregunta val 3 punts, que es distribueixen a raó d'un punt per cada una de les tres qüestions orientades en l'enunciat, de manera que la no resposta de qualsevol d'aquestes qüestions farà que no es valori el punt assignat.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però pertinent com a resposta a la pregunta formulada, per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

En aquest cas, l'alumne ha de plantejar:

- la temàtica relacionada amb la realitat més immediata de l'autor (en el seu espai i el seu temps concrets), realitat viscuda, alhora, per una majoria social: la classe obrera, d'un temps i un país concrets;
- l'actitud compromesa de l'autor a favor de la seva classe social, la voluntat de servir-se de la poesia per a denunciar situacions d'injustícia i d'opressió social,...
- llenguatge planer, però just i correcte; mètrica oberta i lliure, que no constreny el missatge; recurs a diverses formes d'inventari, de fixació d'elements i persones que componen el món obrer a què es refereix el poeta; juxtaposició de fórmules pròpies de la burocràcia administrativa i de referències sentimentals, de tendresa, en la descripció o esment de persones concretes,...

14. PAU 2005 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

Pregunta 1
La pregunta val 3 punts. El que es demana és que l'alumne/a reflexioni sobre l'opinió de Martí i Pol respecte al fet que la poesia és el gènere literari que permet amb més intensitat, tant a l'autor com al lector, de conèixer-se amb més profunditat; per tant, en la resposta, cal distingir aquesta facultat de la poesia aplicada als dos subjectes: poeta i lector.

Es valorarà amb 1,5 punts la capacitat de l'alumne/a de desenvolupar cada un d'aquests dos aspectes, tant si els tracta per separat com conjuntament, i es tindrà en compte el coneixement que demostri de la teoria del poeta respecte a aquesta qüestió més enllà del comentari estricte del fragment que se li proposa.

L'alumne/a pot referir-se també al plaer de la lectura de poesia per ella mateixa, ja que el fragment apunta aquesta qüestió. Si ho fa, es pot prendre en consideració la seva reflexió i valorar-la fins a 0,5 punts, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no pot sobrepassar els 3 punts.

15. PAU 2005 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

OPCIÓ A

Pregunta 1
La pregunta val 3 punts, que es distribueixen a raó 1,5 per cada una de les dues qüestions orientades en l'enunciat, de manera que la no resposta de qualsevol d'aquestes qüestions farà que no es valori el punt i mig assignat.

Si l'alumne/a desenvolupa de manera correcta i coherent alguna qüestió no explicitada estrictament en l'enunciat, però pertinent com a resposta a la pregunta formulada, per aquest concepte se li pot assignar fins a 1 punt, amb el benentès que la puntuació global de la pregunta no sobrepassarà els 3 punts.

En aquest cas, l'alumne ha de plantejar:

- que el poeta entén la vida i la poesia com a dos elements absolutament indestriables l'un de l'altre, com a formant una sola unitat;

- el sentit d'exigència personal de Martí i Pol en relació amb la seva poesia, que es pot expressar com a honestedat, com a risc, com a un enfrontament amb ell mateix, etc.